

καὶ τοῦ Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, οὔτε τοῦ Ῥωσσίας (α) ταῖς ὑπογραφαῖς συνθέμενος; καὶ ταῦτα τοῦ Σάρδεων Διονυσίου ἐν Φερραρία τελευτήσαντος“.

Ματθαῖος Καμαριώτης, υἱὸς σεβασμίου ἱερέως ἀρχιμαλτευθέντος ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων, κατὰ μὲν τινὰς Κωνσταντινουπόλιτης, κατ' ἄλλους δὲ ἐκ Θεσσαλονίκης ὁρμώμενος μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν τοῖς ἐσχάτοις δυστυχέσι χρόνοις τῶν Παλαιολόγων, ἔνθα ἐδίδασκε τὴν ῥητορικὴν καὶ φιλοσοφίαν. Ἀπέθανε δὲ μετὰ τὴν ἐν ἔτει 1453 συμβᾶσαν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἣν τραγικώτατα περιγράφει (β). Ἐγραψεν „Ἀνάπτυξιν τοῦ ἱεροῦ Συμβόλου“, ἧς ἀντίγραφον σώζεται ἐν τῇ τῶν Παρισίων καὶ ἐν τῇ τῆς Μόσχας βιβλιοθήκῃ.

Μιχαὴλ Ἀποστόλης, Βυζάντιος, μαθητὴς Ἰωάννου τοῦ Ἀργυροπούλου καὶ πατὴρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Μονεμβασίας Ἀρσενίου· ἔφυγε μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ἰταλίαν, ἔνθα, πενέστατος ὢν, ἐφιλοξενήθη παρὰ τοῦ Καρδινάλιου Βησσαρίωνος. Μετὰ δὲ τινα ἐν Ἰταλίᾳ διατριβὴν ἀνεχώρησεν εἰς Κρήτην, ὅπου ἀπέζη διδάσκων καὶ ἀντιγράφων βιβλία, συγγράφων δὲ καὶ ἴδια πονήματα, ἐν οἷς εἰσι καὶ τὰ ἑξῆς. 1) Προσφώνημα εἰς τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον, ἅμα δὲ καὶ ὁμολογία τῆς αὐτοῦ πίστεως, ἐν ἧ λέγει, ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ Πατρὸς, οὐ μὲν οὖν ἐξ Ἰοῦ κατὰ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

(α) Ἐννοεῖ πάντως τὸν μετὰ τοῦ Ἰσιδώρου ἐκ Ῥωσσίας εἰς Ἰταλίαν μεταβάντα καὶ ἐν τῇ συνόδῳ παρουσιάσαντα ἐπίσκοπον Σουδαλίας Ἀβραμίον· διότι ὁ Ἰσιδωρος οὐ μόνον τὸν ὄρον ὑπέγραψεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλους τρόποις παντοίως εἰς τοῦτο προέτρεψεν.

(β) Oudini Comment. de scriptor. ecclesiast. tom. III, p. 2519.

